

[Tinning]

det, altså volden i idrættten. Den smitter, og det er da en form for inspiration.

Den anden er – og det er jeg da enig i – at på en eller anden måde virker det, men det er jo sådan, at en stor del af de unge dyrker en eller anden idræt, og så kan det godt være, at den idræt, de vælger, har noget at gøre med, hvad de har set nogle år tidligere. Det vil jeg ikke benægte. Det er i hvert fald også meget vanskeligt at afgøre.

Hvad jeg var ude efter i mit første indlæg, var bare at slå fast, at nu har man gang på gang på gang hævdet, at de fine resultater giver flere udøvere, og nu må vi i hvert fald slå fast, at det kan man ikke; man kan højst sige, at det bliver man ved med at tro, og hvad folk går rundt og tror, kan man sådan set ikke gøre så meget ved.

(Kort bemærkning).

Barfoed (KF):

Det er stadig væk rigtigt, at man ikke har påvist, at der er en sammenhæng mellem konkrete sportsresultater og tilslutningen til den pågældende idrætsgren, men jeg forstår, at vi til gengæld er enige om, at på en eller anden måde virker det, som hr. Tinning udtrykker det – og det er jeg for så vidt enig i – sådan, at når der er nogle elitesportsfolk, virker det på lang sigt på den måde, at der er andre, der føler sig inspireret til at gå ind i den pågældende idrætsgren. Jeg kan se, hr. Tinning ryster på hovedet, men jeg vil ikke desto mindre fastholde, at sådan må det være.

Sander (V):

Det er rigtigt, hr. Tinning, vi kan ikke blive ved med at diskutere de ting, som ikke kan fastslås med 100 pct.s sikkerhed, men faciliteterne spiller så afgørende en rolle, at jeg tror, vi vil få bevist det, hr. Barfoed sagde senest: at når vi skal gøre antallet af fodboldspillere op efter sæsonen 1984, er der en klar fremgang.

Nu er det altid farligt i politik at komme med konkrete eksempler, og mit konkrete eksempel fra Lyngby blev også straks nedgjort. Jeg synes ellers, det var godt, fordi det var en eliteklub, hvor der var en mærkbar fremgang i bredden, men til gengæld kan jeg sige, at i mange, mange mindre klubber ved jeg at der er en tilsvarende tilgang, så jeg er

helt rolig for, at vi, når vi kommer til årets slutning, får i hvert fald endnu et bevis, der går i retning af det, hr. Barfoed og jeg siger.

Jeg var meget glad for den sidsterunde, hvor hr. Jimmy Stahr helt klart tilkendegav, at det er idrættens eget problem at få det skubbet på plads, når vi har lagt rammerne. Det synes jeg ikke kom helt klart til udtryk i første omgang, men jeg forstår, at vi er fuldstændig enige om det, og det føler jeg da er særdeles væsentligt; det gælder med hensyn til både udformningen af centrene og valgene. Bl.a. blev det påpeget i første omgang, at der kunne blive problemer omkring de aktives valg af repræsentanter til repræsentantskabet. Det tror jeg overhovedet ikke der er problemer i, og jeg er helt overbevist om, at idrættten selv vil klare det.

Ingerlise Koefoed (SF):

Kulturministeren sagde bl.a., at hun undrede sig lidt over vores holdninger og tvivlede på, om vi havde læst det papir, der var fremgået af forhandlingerne sidste år. Jo vist har vi da læst det, og vi har læst det meget grundigt, men vi synes bare ikke, at de ting, der stod i det papir, og de ting, der blev sagt i debatten her i folketinget, rigtig svarer til det resultat, der er kommet ud af det i form af denne lovgivning.

Jeg vil godt sige til hr. Jimmy Stahr, at det øjensynlig er sådan, at socialdemokratiet absolut skal markere, at nu er det inde i varmen og vi andre udenfor. De spørgsmål, hr. Jimmy Stahr stillede i første omgang om dette lovforslag, er nogenlunde de samme spørgsmål, som jeg stillede, og som hr. Tinning stillede. Men der er måske nok den forskel, at vi stillede dem klarere og mere åbent – så man kunne høre, hvad det var, der blev spurgt om, og hvad det var, der blev kritiseret – end hr. Jimmy Stahr og socialdemokratiet gjorde, fordi de nu helst skal være så positive, så positive.

Det er da rigtigt, at der er meget forskellige holdninger, og det synes jeg er fint. Jeg synes, det mange gange har vist sig, når vi arbejder med ting, der vedrører kulturministerens område og kulturudvalget, at vi har meget forskellige holdninger, vi markerer os meget forskelligt, vi er meget skarpe i vores synspunkter, og det skal vi være, for vi skal jo læse tingene, sådan som vi læser dem,